

**Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs**

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRIS REIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā № 19
Tālrunis № 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 124 (2013)

Svētdien, 1957. g. 20. oktobri

13. gads

LAI ZIEMA nepārsteigtu

Var gadīties, ka šogad, tāpat kā pērn agri iestājas sals. Baidīties par to liek arī meteoroloģiskā dienesta ziņojumi par sala iestāšanos tuvākajā laikā. Tas liek ikvienam MTS darbiniekam, kolchoza priekšsēdētājam un kolchozniekam dot atbildi uz jautājumu: vai visi lauku rudens darbi padarīti, vai ziema nepārsteigs nelaikā?

To kolchozu priekšsēdētāji un brigadieris, kuri laikus izvirzīja uzdevumu—paveikt visus lauku darbus laikā un prasmīgi organizēja tā izpildi, vēltīgi nenovilcinot nevienu darbu, droši var teikt, ka ziema viņus nepārsteigs. Lūk, kolchozā „Venta” bija jānovāc 80 ha kartupeļu. Novākts jau vairāk kā 60 ha. Arī cukurbietes kolchozā novāktas vairāk nekā 60 proc. apmērā. Kolchozā „Uzvara” bija jānovāc 120 ha kartupeļu, jau novākti 110 ha, bet uzarts šeit ap 400 ha.

Apsveicami tas, ka kolchozi „Traktorists” un „Kopdarbība” jau pabeiguši kartupeļu novākšanu, taču cukurbietu novākšanas gaita šeit neapmierina.

Bet ne jau visi kolchozi un MTS mehanizatori bez bažām var gaidīt sala iestāšanos. Par to jau liecina tas, ka visā rajonā līdz 15. oktobrim bija novākts tikai nedaudz vairāk kā puse kartupeļu, puse cukurbietu, bet uzarts tikai 38 proc. no rudenī uzaramās platības. Kuri tad ir tie kolchozi, kas bezrūpīgi noslinkojuši visu šo laiku, gaidot nezīn uz cik saulainām dienām? Lūk, viņi: „Brīvais ceļš”, „Dzimtene”, „Uzvaras karogs”, „Boļševiks”, „Cīņa”, „Kurzeme” un vēl daži citi. Kolchozā „Brīvais ceļš” līdz 15. oktobrim kartupeļi bija novākti tikai 17 proc. apmērā. Bet vai šeit slīktāki darba apstākļi kā kolchozā „Kopdarbība” un ne vienā vien citā, kur kartupeļi jāizceļ ar dakšām? Protams, nē! Tikai kolchoza valdei un brigadieriem trūkst izdarības un uzņēmības.

Ja kolchozā „Boļševiks” novākta puse cukurbietu, tad kartupeļi līdz 15. oktobrim bija novākti tikai trešā daļa, bet rudenī uzarts tikai 13 proc. Te jāsaka, ka Kuldīgas MTS III traktoru brigade (brigadieris b. P. Apinis) nepavisam nebēdā par to, ka sals viņus varētu pārsteigt neuzartos laukos. Tas viņiem godu nedarīs un pavasarī sējas laikā radīs sarežģījumus. Tas jāatgādina arī mehanizatoriem kolchozos „Leņina ceļš”, „Sarkanais karogs”, „Kurzeme”, „Cīņa” un citos. Un ne tikai mehanizatoriem, bet arī kolchozu valdēm un brigadieriem, kas vēl tagad kavējas norīkot darbā arājus ar zirgiem.

Tagad jāpārbauda ne tikai par kartupeļu novākšanu, bet jādara viss, lai tos laikā iezīmotu. Vairums kolchozu kartupeļus uzglabās stīrpās. Tātad novācot tos atstāj uz lauka kaudzēs. Laikus tos neieziemojot, pēkšņi iestāties sals var sagādāt lielas nepatikšanas. Tas pats sakāms par cukurbietēm—nodarinātās bietes tūlīt jāpiegādā pieņemšanas punktā.

Darba apstākļi šoruden nav viegli, taču, iesaistot darbā visus kolchozniekus, prasmīgi izmantojot talecniekus un MTS palīdzību, ir iespējams panākt un jāpanāk, ka tiek veikti visi rudens lauku darbi.

Aparsim zemi RUDENĪ

Darbs sekmējas

Lisenko vārdā nosauktajā lauksaimniecības arteli dienā turpina rudens aršanu. Laukos strādā divi kāpurķēžu traktori. Kuldīgas mašīnu un traktoru stacijas mehanizatori Juris Laizāns, Jānis Preiss, Andrejs Stanga un Žanis Dundurs dienā uzar vairāk nekā 10 ha. Pavisam kolchozā uzarts 250 hektarū nākamā pavasara sējai paredzētās augsnes.

R. Veldze

Ar traktoriem un zirgiem

Kolchozā „Uzvara” steidz rudens aršanu. Katru dienu ar traktoru DT-54 Kabiles MTS mehanizatori bb. Rudovics un Gūtmanis uzar ap 6 ha katrs.

Mazākos laukus kolchoznieki uzar ar zirgiem.

Rudenī kolchoznieki paredz uzart visu 600 ha platību.

R. Austrums

Strādā dienu un nakti

Uzart visu augsni rudenī—tādu uzdevumu sev izvirzījuši Ždanova vārdā nosauktā kolchoza ļaudis. Katru dienu brigādēs strādā divi DT-54 traktori. Lai ātrāk uzartu visu platību—350 ha, aršanu nepārtrauc arī naktīs.

Lauki kolchozā stipri mitri, tādēļ mehanizatori arklīm pielikuši riteņu pastiprinātājus. Līdz ar to tie vairs negrimst un iespējams art pat slapjākos laukos.

Kuldīgas MTS traktoristi bb. Jansons, Rozenbergs, Krišs un Kārlis Cīruļi jau uzaruši vairāk nekā 260 hektarus.

R. Upsala

Traktoriem pilnu slodzi

Attēlā: Kuldīgas MTS mehanizators b. Mundiciems ar rugaines kolchozā „Traktorists”.

Raženi kolchozu laukos pirmssvētku dienās strādā daudzi Kuldīgas MTS mehanizatori. Viņi steidz izpildīt līgumus ar kolchoziem rudens aršanā.

Veiksmīgākie izrādās 11. un 13. traktoru brigades ļaudis. Tā kolchozā „Aktivists” traktoristi b. Grīnberga vadībā jau uzaruši 270 ha rugaiņu. Šeit darbs neapstājas ne uz mirkli, jo mehanizatori strādā divās maiņās. Biedrs Tīrelis ar DT-54 maiņā vien uzar 8 hektarus.

Sekmīgi rugaines aršanu organizē brigadieris Bulavs kolchozā „Brīvais ceļš”, kur uzarts 220 ha rugaiņu.

Brigadieris b. Freibergs rūpējas par to, lai uzartu rugaiņi arī kolchozā „Traktorists”, jo šeit strādā viņa vadītā brigade. Šinī kolchozā vislabāk veicas traktoristiem bb. Mundiciemam un Zemturim, viņi 10 dienās uzar 30—40 ha rugaiņu.

Diemžēl, aiz centīgajiem

A. Lūdums

darba darītājiem slēpjas vairāki mehanizatori, kas aršanā nesteidzas, bet strādā gaužām gausi. Piemēram, kolchozā „Boļševiks” 10 dienās ar četriem traktoriem uzarti 25 ha. Tas tāpēc, ka šeit nebrigadieris b. Apinis, ne vairāki traktoristi nerūpējas par traktoru jaudas pilnīgāku izmantošanu. Brigādē nereti notiek tā: atnāk traktorists, apskatās, ka piekabinātāja nav un aiziet, atnāk otrās maiņas traktorists un dara to pašu.

Tā rīkojas traktoristi Dundurs un Kalniņš. Kāpēc gan viens no viņiem nevarēja izpildīt piekabinātāja pienākumu, jo divās maiņās taču viņi nestrādāja.

Šodien tehnikas jauda jāizmanto visā pilnībā, lai sals nepārsteigtu neuzartos laukos.

Biedri, mehanizatori, sekojiet pirmrindas traktoriem piemēram, steidziet uzart visus laukus rudenī!

Avižu izdališana pirmajā padomju sēžu dienā Maskavā 1917. gadā.

TAS BIJA
PIRMS
40
GADIEM

Sarkanās gvardes pikets pie ieejas Smolnijā pārbauda caurlaides. 1917. gada oktobris.

MŪSU REPUBLIKĀ

1500 hektaru jaunu augļu dārzu

Pagājušajā gadā mūsu republikas kolchozu ienākumi no dārkopības sasniedza gandrīz 70 miljonus rubļu.

Soruden Latvijas kolchozi augļu dārzu platību palielina par 1500 hektariem. Bauskas rajonā vien jaunus dārzus ierīko 230 hektaru lielā platībā.

Tikšanās ar bijušajiem partizāniem

Madonas kultūras namā notika darba jaunu tikšanās ar bijušajiem otrās latviešu partizanu brigādes vīriem, kas Lielā Tēvijas kara laikā parādīja vīrišķību un varonību. Biedri Šneideris un Strazdiņš pastāstīja par tautas atbrīboju cīņu pret vācu fašistiskajiem iebrukumiem.

Madonas novadpētniecības muzejā atvērta izstāde, kas stāsta par partizanu kustību Tēvijas kara gados. Ik dienas šo izstādi apmeklē simtiem cilvēku.

No viensētām uz ciematu

Prīekules rajona kolchozos plaši izvērstā dzīvokļu celtniecība. Ļeņina vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa centrā kolchozniekiem uzceltas 30 mājas. Izbūvēta arī labības glabātava, darbnīca un klubs.

Kolchozā „Sauls stars” būvē 40 mājas, no kurām 25 tiks pabeigtas līdz Lielā Oktobra 40. gadadienai.

Jaunajās mājās apmetīsies kolchoznieki, kas līdz šim dzīvojuši viensētās.

Jauna silikatķieģeļu deģzinātava

Aučupānu kaļnos, kas bagāti ar baltajām smiltīm, ceļ lielo silikatķieģeļu fabriku Latgalē. Tajā būs augstākā iekārta, un ik gadu tā dos jaunbūvēm līdz 12 miljoniem ķieģeļu. Jaunais uzņēmums stāsies darba ierindā nākamajā gadā.

600 tūkstoši dēstu

Soruden augļu un ogu dārzu platība mūsu republikas lauksaimniecības arteļos paplašināsies par 1500 hektariem. Kokaudzētavas „Dartija”, „Kārļi”, „Garausi” un citas izaudzējušas no 50 līdz 80 tūkstošiem dēstu šā rudenis stādījumiem. Visā republikā dārzu paplašināšanai izaudzēti apmēram 600 tūkstoši ābeļiņu, plūmju un bumbieru kociņu un cita stādāmā materiāla.

Izplata grāmatas

Baldonē sācies Lielā Oktobra 40. gadadienai veltītais grāmatu izplatīšanas mēnesis. Par sabiedriskajiem literatūras izplatītājiem kļuvuši apmēram 70 cilvēki.

Iedzīvotāji labprāt iegādājas literatūru. Rajonā jau pārdotas grāmatas vairāk nekā 5000 rubļu kopvērtībā.

Nodod linus valstij

Cēsu rajona Lielā Oktobra vārdā nosauktais kolchozs nodevis piegādes punkta 46 centnerus lina stiebrīgu un pārsniedzis linsēklu nodošanas plānu. Vairāk nekā 13 centneru linsēklu nodevis valstij kolchozs „Sarkanais Oktobris”.

(LTA)

Komjaunatnes dzīve

KOMJAUNIEŠI un JAUNIEŠI — atsaucas Aicinājumam

VĻKJS Centrālā Komiteja savā vēstulē lauku komjaunatnes organizācijām, komjauniešiem un komjaunietēm, kolchozu, padomju saimniecību un mašīnu un traktoristaiju jaunietēm un jauniešiem aicina ar visu jaunības degsmi un neizsīkstošu enerģiju cīnīties par sabiedriskās lopkopības tālāku attīstību, dot savu ieguldījumu visas tautas kopējā cīņā par gaļas, piena un sviesta pārpilnību, lai jau tuvākajos gados panāktu ASV šo produktu ražošanā uz katru iedzīvotāju.

Atsaucoties Centrālās Komitejas aicinājumam, visā mūsu plašajā zemē pašreiz komjaunatnes pirmorganizācijas apspriež šo vēstuli komjauniešu un jauniešu sapulcēs, uzņemamas konkrētas saistības.

17. oktobrī arī kolchozā „Sarkanais karogs” notika komjauniešu un jauniešu sapulce ar dienas kārtību: VĻKJS Centrālās Komitejas vēstules apspriešana.

Komjaunatnes pirmorganizācija kolchozā nav visai liela — tikai 10 komjauniešu. Tomēr visu svarīgāko pasākumu veikšanā komjaunieši un jaunieši vienmēr ir aktīvi palīgi kolchoza valdei un partijas pirmorganizācijai. Tā pagājušajā ziemā komjauniešu un jauniešu spēkiem izveda ap 200 t kūtsmēslu. Vasarā kolchoza jaunatne enerģiski piedalījās lopbarības sagādē un ražas novākšanā. Tā kā laukkopībā un lopkopībā strādā

dā tikai daļa jauniešu un komjauniešu, tad komjaunatnes pirmorganizācija organizē talkas, kurās piedalās arī kantori un citur strādājošie jaunatne. Komjaunieši un jaunieši šīnā gadā piedalījušies 3 dienu talkā siena grābšanā, divas dienas rudzu siešanā. Komjaunieši ir vieni no aktīvākajiem mākslinieciskās padarības organizētājiem un arī paši tajā piedalās.

Kolchoza valde (priekšsēdētājs b. Magonis) komjauniešu un jauniešu vērtīgo iniciatīvu vienmēr atbalsta un, ja vajadzīgs, dod padomu un sniedz nepieciešamo palīdzību.

Kolchozā ir ne viens vien jaunietis, kurš izvirzījies pirmradnieku skaitā. Tā jaunā putniece Aina Grunvalde šīnā gadā jau ieguvusi 150 olas caurmērā no katras dējējvistas un ir viena no labākajām putnakopēm rajonā. Komjauniete Regina Poņemecka laukkopībā izstrādājusi pāri par 250 izstrādes dienām.

Savā sapulcē, apspriežot Centrālās Komitejas aicinājumu, komjaunieši un jaunieši apsvēra visas iespējas, kā vēl vairāk celt komjauniešu un jauniešu lomu cīņā par kolchozasabiedriskās lopkopības tālāku augšupeju. Vēl maz jauniešu un komjauniešu strādā tieši fermās. Atrisinājums radās drīzi vien.

Komjauniete Regina Poņemecka jau ne vienu vien reizi bija domājusi par to, tomēr galīgi izlemt kaut kā baidījās.

Varbūt būs par grūtu? Taču, kad sapulcē apsprieda Centrālās Komitejas aicinājumu, Regina viena no pirmajām piecēlās un noteikti pateica:

—Esmu ar mieru pāriet no laukkopības strādāt par slaucēju. Tā arī būs mana atbilde aicinājumam.

Tā kā sapulcē piedalījās arī valdes priekšsēdētājs b. Magonis, jau sapulcē tika izlemts, kurā novietnē jauniešu strādās.

Komjaunieši un jaunieši uzņemas konkrētas saistības: ierīkot 5 ha kultivētās ganības, pie kam krūms izcirst šajā platībā ne vēlāk kā līdz šā gada 1. decembrim, izvest 150 t kūtsmēslu, reizi pa diviem mēnešiem organizēt pārbaužu reidus lopu novietnēs, nodot kartupeļus 5 ha platībā, kā arī rūpēties par uzskatāmo agitāciju kantorī un fermās. Nolēma izsaukt uz socialistisko sacensību kolchoza „Kopdarbība” komjauniešus un jauniešus.

Arī pārējo kolchozu, padomju saimniecības un MTS komjaunatnes pirmorganizācijām tuvākās dienās jāsasauc komjauniešu un jauniešu sapulces, kurās jāapspriež VĻKJS Centrālās Komitejas vēstule un jāuzņemamas konkrētas saistības, lai aktivizētu komjauniešus un jauniešus cīņā par sabiedriskās lopkopības tālāku attīstību.

A. Erciņš,
komjaunatnes rajona komitejas
sekretārs

Pudeles pievelk

Piektdien ap pusdienas laiku pie veikala netālu no kolchoza „Sarkanais karogs” varēja vērot visai jociģu ainu — galvas nokāruši stāvēja divi pāri zirgu, bet četri vīri „sivā” pudelēm rokās aizrautīgi uzvilka dziesmu:

—Tur es dzēru, tur mantiņa...

Tie bija lauksaimniecības arteļa „Sarkanais karogs” kolchoznieki Jānis Grunvalds, Fricis Caune, Zanis Šterns un Gunars Lācis. No rīta priekšsēdētājs b. Magonis un brigadieris b. Ratenbergs vēlti viņus meklēja laukā, kur tie bija norīkoti plaut sēklas ābolu, līdz beidzot atrada viņus veikalā ne visai stabilus uz kājām. Kā redzams, dažu pudelju pievilksanas spēks veikala plauktos bija tik liels, ka visi labie nodomi novākt sēklas ābolu, ejot gar veikalu, izgaiss kā nebijuši.

Nelidzēja arī brigadiers un priekšsēdētāja norādījumi tūlīt iziet darbā. Visi četri spēka vīri jau ap pusdienas laiku bija tā „ielustējušies”, ka darbā neizgāja visu dienu.

Cerams, ka valde un pārējie kolchoznieki viņu rīcību pienācīgi novērtēs.

A. Nātre

Novērst nekārtības bērnu kinoseansos

Jau vairākkārt runāts un rakstīts par to, ka nav kārtības bērnu kinoseansu organizēšanā. Taču nekas nav izmainījies. Pirms bērnu kinoseansiem jau ap pulksten vieniem bērni pulcējas pie kinoteatra „Komjaunietis”. Viņi aizsprosto Rīgas ielu, pa kuru brauc automašīnas. Bērni sakāpj uz kinoteatra kāpnēm, rauj no tām viens otru nost, grūstas. Bet kad pulksten divos atver kinoteatra durvis, viņi laužas durvis, norānā viens otru gar zemi, saplēš drēbes, mazākos mīda ar kājām. Dažkārt bērni pārnāk no kinoteatra pat ar pūni pierē.

Izrādas, ka par šādām nenormālībām nemaz neuztraucas skolu vecākaļi inspektors b. Krūmiņš, skolu inspektore b. Bokmane, rajona kultūras nodaļas vadība.

Vai šādu nekārtību bērnu kinoseansu organizēšanā nevar novērst? Var, un pavisam viegli. Kādēļ gan nevar dienu pirms kinoseansa iekasēt no bērniem, kas vēlas filmu noskatīties, naudu? Pēc tam kāds no skolotājiem vai vecāko klašu bērniem tieši pulksten divos var aiziet uz kinoteatru un iegādāties biļetes. Tādā kārtā pavisam viegli varētu novērst bērnu drūzmēšanos pie kinoteatra.

Pašreizējā nekārtība bērnu kinoseansu organizēšanā ilgāk nav ciešama un tā nekaļējoties jāizbeidz.

V. Krams,
inženieris

P. Luneckis

KULDĪGAS TELEVIZIJAS RETRANSLACIJAS STACIJĀ

Pašlaik darbojošās televīzijas stacijas visas bez izņēmuma strādā ar ultraīsa viļņiem. Tie ir viļņi no 1—10 metriem. Ultraīsie viļņi neatstarojas no atmosfēras augšējiem slāņiem kā tas ir ar garajiem un vidējiem viļņiem, kuri, pateicoties šim apstāklim, izplatās uz ļoti lieliem attālumiem. Tik īsiem viļņiem slinkums ir tas, ka tie izplatās tikai tiešas redzamības robežās 60—80 km. Lai nodrošinātu plašas lauku masas ar televīzijas raidījumiem Padomju Savienības Komunistiskās partijas XX kongresa Direktīvas paredz visā zemē izveidot biežu televīzijas retranslācijas staciju tīklu. Arī Padomju Latvijā paredzētas vairākas tādas stacijas. Pašlaik televīzijas retranslācijas stacijas būvē Daugavpilī un Kuldīgā. Drīz sāks būvēt arī Liepājā un Cēsvalnes retranslācijas stacijas.

Lai varētu raidīt, nepieciešama programma, ko raidīt. Televīzijas centros programmas uzņem uz vietas — studijās. No stacijām programma pa kabeļiem nonāk pie raidītāja. Kā tad programmu saņem retranslācijas stacijas? Var pārraidīt programmu tāpat kā no studijām — pa kabe-

ļiem, bet tas iznāk ļoti dārgi. Vienkāršs un lēts papēmiens ir programmu uztvert ar speciālu jūtīgu uztvērēju, pastiprināt un atkārtoti pārraidīt. Tā dara ļoti daudz retranslācijas staciju, bet tāda sistēma derīga uz samērā nelieliem attālumiem (līdz 100 km). Programmas pārraidīšanai visplašāk pielieto tā sauktās radioreleju līnijas. Pa šādu līniju televīzijas programmu saņem arī Kuldīga. Katra nākamā stacija uztver iepriekšējās signālus, pastiprina un pārraida tālāk. Šādas stacijas atrodas 40—60 km attālumā viena no otras. Kas braucis no Rīgas uz Kuldīgu, tas būs ievērojis, ka pie Tukuma ceļ jaunu ķieģeļu torni. Tā ir pirmā radioreleju līnijas starpstacija. Tā tagad jau pilnīgi uzcelta un tur norisinās iekšējie montāžas darbi un antenuuzstādīšana. Otra starpstacija — Sabilē. Šeit vēl būvē nav pabeigta, jo torņa augstums 40 m, Tukumā — 20 m. Pēdējais posms ir Kuldīgā. Šeit pēc signālu uztveršanas un speciālas pārveidošanas televīzijas programmu pārraidītājiem. Es saku raidītājiem, jo televīzijas attēlu

un skaņu pavadījumu pārraida atsevišķi divi raidītāji.

Kas tad ir izdarīts, ko dara un kas vēl jādara, lai Kuldīgā varētu sākt darboties televīzijas retranslācijas stacija?

Kuldīgas raidstacijā jau pabeigta televīzijas raidītāju montāža. Lai nodrošinātu aparaturu ar elektroenerģiju, pašlaik montē jauno transformatoru apakšstaciju, kura saņems enerģiju no 4 līnijām. Tāpat vēl nav pilnīgi pabeigta radioreleju līnijas aparaturas un antenu montāža. Kuldīgas televīzijas retranslācijas stacijas darbinieki apņēmušies par godu Oktobra revolūcijas 40. gadadienai montāžu nobeigt līdz 1. novembrim. Tad pēc televīzijas skaņu raidītāju un radioreleju līnijas noskaņošanas varēs sākties regulāri raidījumi. Jāpiezīmē, ka skaņošanu izdarīs Ļeņingradas rūpnīcas (izgatavotājas) skapatāju brigāde, kura tuvākajās dienās ieradīsies Kuldīgā. Tātad līdz Kuldīgas televīzijas retranslācijas stacijas darba sākumam palikuši vairs ne mēneši, bet tas ir dažu nedēļu jautājums. Drīz, pat vēl šogad televīziju skatīsies arī Kuldīgā.

Bagāta cukurbiešu raža

Attēla: J. Koks darina cukurbietes.

Šogad lauksaimniecības arteli „Latvijas strēlnieks” cukurbiešu sējumi aizņem 20 ha. Lai materiāli ieinteresētu kolchozniekus izaudzēt augstas ražas, ieviesta jauna apmaksas kārtība. Ja agrāk cukurbiešu audzētājiem maksāja atsevišķi par sēšanu, ravēšanu, retināšanu, tad tagad vairākiem cukurbiešu audzētājiem izstrādes dienas aprēķina pēc izaudzētās ražas — par katru sakņu centneru ieskaita vienu izstrādes dienu. Un rezultāti neizpalika. Visā platībā izaudzēta bagātīga raža, kuru steidz novākt. Vieni no pirmajiem savu platību 0,8 ha jau norāvuši un steidz nodarīnāt Jāzeps un Anna Koks. Viņi novāc vidēji 200 cmt no hektara.

Līdz 15. oktobrim kolchozā novāktas cukurbietes 8 ha platībā.

P. Sils

Kolchoznieki un kolchoznieces, MTS un padomju saimniecību darbinieki, lauksaimniecības specialisti! Dosim Dzimtenei vairāk labības, gaļas, piena, kokvilnas, vilnas, linu, biešu, kartupeļu, dārzeņu, augļu un citu lauksaimniecības produktu!

(No PSKP CK Aicinājumiem Oktobra 40. gadadienā)

Beidz kartupeļu un cukurbiešu novākšanu

Šoruden lauksaimniecības artela „Komunisma ceļš” laukos labi auguši kartupeļi un cukurbietes. Lai bagātīgi izaudzēto ražu novāktu laikā un bez zudumiem, kolchoza laukos no dienas dienā strādā ap 100 cilvēku.

Vislabākos panākumus kartupeļu rakšanā guvuši b. Senkeviča vadītās ceturtais brigades ļaudis. Viņi visus kartupeļus jau novākuši un iezieņojuši.

Kartupeļu rakšanu steidz arī pirmās un otrās brigades laukkopji. Pavisam līdz 18. oktobrim kolchozā no 100 ha

stādījumu platības bija norakoti 72 ha. Līdztekus kartupeļu rakšanai kolchozā labi sokas arī cukurbiešu novākšana. Tā b. Strauta vadītās pirmās brigades ļaudis jau norāvuši visas cukurbietes 8 ha platībā, bet no 6 ha nodarīnājuši un plegādājuši valstij. Visā kolchozā cukurbietes novāktas no 26 ha platības.

Kā pastāsta kolchoza priekšsēdētājs b. Štūls, ražas novākšanu ievērojami sekmē papildus apmaksu, kuru saņem visi kartupeļu novācēji.

A. Krasts

Čaklas kartupeļu lasītājas I kompleksajā brigadē ir Marija Kantiņa un Olga Ozoliņa.

Brigādē saistības kartupeļu novākšanā izpildītas

Ždanova vārdā nosauktā kolchoza I kompleksā brigādē, kuru vada brigadieris komunistis b. Gruntmanis, apspriežot socialistiskās saistības, pavasarī nolēma lielu vēribu veltīt tādas saimnieciski nozīmīgas kultūras kā kartupeļu audzēšanai. Tādēļ kartupeļus brigade iestādīja lielā platībā — 31 ha. Lai gan šogad vasara nebija izdevīga kartupeļu audzēšanai, tomēr, rūpīgi kopti, tie auguši apmierinoši.

Kartupeļu novākšanas darbi šogad brigādē veicas raiti. Masveidā kartupeļus iesāka novākt 4. oktobrī un beidza 16. oktobrī, tātad 13 dienās un ātrāk par saistības uzņemto termiņu — 20. oktobri.

Novērtējot kartupeļu novākšanas gaitu, jāsaka, ka kolchoznieki, neskatoties uz smagiem darba apstākļiem, centīgi piedalījās darbā. Viscenīgāk strādāja kartupeļu lasītājas Anna Sedola, Līze Ernestone, Ruta Zone, kartupeļu vedējs Mārtiņš Kannenieks un citi.

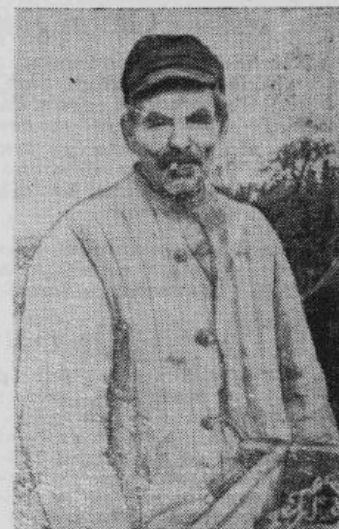
Pateicoties papildapmaksai, šie kolchoznieki bez izstrādes dienām vēl saņēma katrs ap tonnu un vairāk kartupeļu. Kartupeļu novākšanā piedalījās arī kolchoznieki, kas nestādā laukkopībā, piemēram, uzskaitvede Valda Fidole, kallejs Eduards Valkovskis un citi.

Padomju saimniecībā „Vārme” kartupeļi aizņem 120 ha. Lielākā daļa kartupeļu lauku ir ļoti mitri.

—Vairāk nekā pusi kartupeļu novāksim ar rokām, — saka padomju saimniecības direktors b. Vaivads. — Tādēļ diendienā laukos strādā gandrīz 100 cilvēku. Laukos, kur sausāks, izmantojam pavisam 8—9 zirgu vilkmes kartupeļu rokāmās mašīnas. Kartupeļu novākšanā iesaistam arī kantora darbiniekus un autoparka strādniekus, ierādot katram noteiktu gabalu, kas jānovāc. Tādā veidā esam jau novākuši vairāk nekā 90 ha kartupeļu.

Šogad padomju saimniecības ļaudis izaudzējuši divas reizes augstāku ražu nekā iepriekšējā gadā. Kartupeļus uzglabās tikai stiprās.

R. Rītums

Viens no čaklākiem ražas novācējiem kolchozā ir vairāk nekā 70 gadus vecais Jānis Balodis.

Brigade novākusi ap 200 t kartupeļu, sēkla ir atbērta un pārējos kartupeļus izmantos cūku barošanai.

—Saistības cūkgāļas ražošanā šogad izpildīsim, kā arī mums ir pamats cūkgāļas ražošanas palielināšanai nākamajā gadā, jo varēsim nodrošināt cūkas ar pietiekamu kartupeļu devu, — saka brigadieris b. Gruntmanis.

Novācot visus kartupeļus līdz 16. oktobrim, I kompleksā brigade sacensībā ar II brigadi uzvarējusi.

R. Vītols

Divas reizes vairāk kartupeļu

tupeļu novākšanā iesaistam arī kantora darbiniekus un autoparka strādniekus, ierādot katram noteiktu gabalu, kas jānovāc. Tādā veidā esam jau novākuši vairāk nekā 90 ha kartupeļu.

Šogad padomju saimniecības ļaudis izaudzējuši divas reizes augstāku ražu nekā iepriekšējā gadā. Kartupeļus uzglabās tikai stiprās.

R. Rītums

LIELĀ OKTOBRA 40. GADADIENĀI

Oktobra revolūcijas triecienpulki

(Saruna ar bijušo latviešu divīzijas politiskās daļas priekšnieku, republikas Komunalās un vietējās saimniecības ministru R. Ķisi)

vilcienu. Višeras stacijā savzvērnīki ar garu preču vilcienam aizsprostoja valdības vilcienam ceļu. Latviešu strēlnieki ātri ieņēma visas preču vilciena bremžu platformas, atbrūvoja savzvērnīkus un atbrīvoja ceļu.

Kad Padomju valdība ieradās Maskavā, Kremļa apsardzība tika uzticēta latviešu strēlniekiem.

Latviešu strēlnieku brālīgo savienību ar krievu karavīriem un proletariatu apvienāja arī cīņa pret kontrrevolūciju pilsoņu kara frontēs. 1918. gada 15. februārī Iskolastrela paplašinātais plenums kopīgi ar Latvijas Socialdemokratijas latviešu pulku organizācijas komiteju vienbalsīgi nolēma: „Gadījumā, ja Latvija tiks okupēta, latviešu strēlniekiem nav jānoliek ie-

roči un nav jāpadodas vācu militarisma gūstā. Tiem jāpievienojas Krievijas proletariāta armijai.” Šo aicinājumu kvēli atbalstīja visos pulkos un apakšvienībās.

Pēc dažām dienām sākās vācu karaspēka uzbrukums. Latviešu strēlnieki visi kā viens devās cīņā pret iebrucējiem. Plecu pie pleca ar saviem krievu biedriem viņi aizstāvēja katru Padomju zemes pēdu. Taču ienaidnieka pārspēks piespieda viņus pakāpeniski atkāpties uz Padomju Krievijas teritoriju. Kopā ar sarkanarmiešiem latviešu strēlnieki deva spēcīgu pretsparu vācu karaspēkam pie Pleskavas un Narvas, neļaujot tam virzīties uz Petrogradu.

Sekojojo partijas aicinājumam, visi latviešu strēlnieku

pulki iekļāvās Sarkanajā Armijā. 1918. gada 26. martā Iskolastrels aicināja strēlniekus arī turpmāk stingri turēt savās rokās proletariāta sarkano cīņas karogu; aicināja „visus strēlniekus, kā tos kuri iestāsies jaunajā Krievijas Padomju Republikas armijā, tā arī tos, kuri iesaistīsies jauncelsmes darbā, veltīt visus spēkus, lai veicinātu proletariskās revolūcijas un komunisma uzvaru”.

Padomju valdība atzina, ka Sarkanajā armijā latviešu strēlnieku pulki jāsaģlabā kā patstāvīgas karaspēka vienības. Latviešu strēlnieki likvidēja kontrrevolucionāro sacelšanos Jaroslavlā, sagrāva eseru dumpi Maskavā. Daudzās pilsoņu kara frontēs — Aizvolgas, Donas un Ukrainas plašajās

stepēs, Uralu kalnos un Rietumsibīrijas līdzenumos, pie Orlas un Kromiem, Kachovkas placdarmā un pie Perekopas — visur latviešu strēlnieki grāva baltgvardu un interventu karapūļus. No latviešu strēlnieku vidus izauga tādi izcili karavadoņi kā Fabriciuss, Vācietis, Eidemanis, Alksnis un daudzi citi. 1920. gada 18. janvārī „Izvestija VCIK” rakstīja. „Latviešu strēlnieki gan pirms tagadējās strādnieku un zemnieku armijas izveidošanas, gan varonīgās Sarkanās Armijas rindās ar savu vīrišķību un varonībaiem izpelnījušies krievu strādnieku šķiras un pasaules proletariāta pateicību. Viņi ir bezbailīgākie starp bezbailīgajiem, uzticīgākie starp uzticīgajiem, droširdīgākie starp droširdīgajiem”.

Sagaidot lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas 40. gadadienu, nevar neatcerēties latviešu tautas slaveno dēlu nemirstīgos varonīdarbus.

(LTA)

Nostiprinājuši padomju varu Latvijā, latviešu strēlnieki, sekojot V. I. Lēpina aicinājumam, devās cīņā pret kontrrevolūciju. Pēc Tautas Komisaru Padomes rīkojuma 4. decembrī Iskolastrels nosūtīja uz Petrogradu sesto Tukuma pulku. Apmēram tajā pašā laikā tika saņemts V. I. Lēpina aicinājums sūtīt uz Petrogradu speciālu latviešu strēlnieku bataljonu valdības apsargāšanai Smolnijā un cīņai pret kontrrevolūciju. Bataljonu sastādīja, izraugot no katra latviešu pulka 40 labākos strēlniekus un vienu virsnieku. Petrogradā latviešu strēlnieki modri stāvēja revolucionārās kārtības sardzē, palīdzēja likvidēt daudzus kontrrevolucionārus — kadetu, eseru un anarhistu perēkļus. 1918. gada janvārī latviešu strēlnieku modrība, kuri apsargāja Smolniju, deva iespēju atmāskot kontrrevolucionāru sazvērestību.

1918. gada martā, kad Padomju valdība pārcēlās no Petrogradas uz Maskavu, eseri bija nolēmuši uzspriecināt

PAR AKTUALĀM TEMĀM

Nedaudz par skatlogu DEKORĒJUMU

Gaumīgi un bagātīgi

Dodoties uz veikalu, katrs vispirms ietākojas skatlogā, sak, ir vai nav vajadzīga prece. Un bieži, ja skatlogā vajadzīgo neredz, aiziet veikalā garām. Lūk, kādēļ skatlogu dekorējumam ir liela nozīme. Kā šajā ziņā ir mūsu pilsētā?

Nodabētijs koku lapas, smagie vīnogu ķekari, veikala № 5 skatlogos rada patīkamu iespaidu.

Ir taču rudens

Ielākojoties manufaktūras veikala № 3 skatlogā, neviens jānodrebina. Ir taču rudens, bet veikala skatlogā redzami dažādi zīdīti un citi vasarīgi audumi. Vai sezonai piemērotu audumu nav? Ir, pie tam bagātīgā izvēlē. Tikai veikala darbinieki, kā saka, tur sveci zem pāra. Kādēļ?

Glūži tas pats sakāms par

du, jo ir taču rudens un par to skaistumu un bagātību stāsta arī skatlogos. Gaumīgi un bagātīgi ir visu šā veikala skatlogu dekorējums. Apskatot skatlogus, tālīt var spriest, kas veikala pašreiz dabūjams.

Arī Kuldīgas grāmatu veikala skatlogi dekorēti bagātīgi un gaumīgi. Preču pārplīni ir arī Kultūrpresu veikala skatlogi.

veikala № 1 (Leņina ielā 47) skatlogiem. Logos bagātīgi ievietoti dažādi marokeni, katuna un citi vasaras audumi, bet par rudeni un ziemas tūošanos stāsta vienīgi kāda vīriešu cepure ar ādas apšuvumu. Vai gan šo veikala darbiniekiem nebūtu pēdējais laiks atcerēties, ka arī skatlogu dekorējumam jābūt atbilstošam sezonai?

Vai šeit var iegādāties biļetes?

Nostājušās pie kolchoza „Boļševiks” veikala aizsēgtajam durvīm, uz kurām piesprausta zīmīte „Aizeju uz polikliniku” (šādas zīmītes, starp citu, bieži redzamas uz šī veikala durvīm), divas pilsones 17. oktobra pēcpusdienā sarunājās tā:

— Šeit laimam pārdod biļetes uz teātra izrādī „Silva studierē”?

— Acīm redzot — jā! Ielākojoties veikala skatlogā, tiešām rodas pārliecība, ka šeit

tirgojas ar biļetēm: abas skatloga pusēs atrodas afišas, ka drīz būs teātra izrāde „Silva studierē”. Kas skatlogā vēl redzams? Viena savīstus galda biete un zīmīte, ka šeit ir arī skabēti gurķi par 5 rubļiem kg. Un tas arī viss!

Vai tiešām kolchoza „Boļševiks” lauksaimniecības produktu veikala 17. oktobrī bija dabūjamas tikai savīstas galda biļetes, skabēti gurķi un ... teātra biļetes?

Kādēļ tik negaumīgi un trūcīgi

— Vai šeit veikala vairs nav? — tā 17. oktobra pēcpusdienā jautāja kāda pilsona, nostājušies pie piena produktu veikala № 14.

Tā var domāt katrs, kas aplūko šā veikala skatlogus. Abi līteļi logi pilnīgi tukši, vietām nobruvis logu stikls, rūtotais krāsojums. Vai tiešām šeit veikala vairs nav?

Negaumīgs, trūcīgs ir kafejnīcas skatlogu dekorējums. Apskatot to, var likties, ka šeit dabūjami tikai reibinoši dzērieni, cepumi un pāris konfekšu šķirnes. Vai gan mūsu kafejnīcā tik nabadzīgs sortiments?

Netīru, nekārtīgu iespaidu atstāj parfimerijas—galanterijas veikala № 22 skatlogi: uz melnā auduma bagātīgi sakrājušies lēlas putekļi, tas stipri sajūrcis. Liekas, ka skatlogu dekorējums nav mainīts mēnešiem ilgi.

Nabadzīgs, negaumīgs arī zivju veikala, mebeļu veikala № 12

skatlogu dekorējums. Vai tiešām mebeļu veikala pašreiz var iegādāties tikai dārgos kreslus? Tāpat maizes veikala № 2, komisijs veikala № 9 skatlogi varēja būt dekorēti daudz gaumīgāk un bagātīgāk. Par pircēju gaumes izkopšanu nemaz nedomā komisijs veikala № 10 darbinieki. Vai gan skatlogā pašā centrā vajadzēja ievietot negaumīgo krāsojumu „Briedis”, nosaucot to pat par gleznu? Katrs gleznotājs, apskatot šo krāsojumu, var tiešām apvainoties.

Minētie un vēl daudzi citi piemēri liecina, ka Kuldīgas patērētāju biedrības un rajona patērētāju biedrību savienības vadītāji maz domā par skatlogu gaumīgu, bagātīgu un sezonai atbilstošu dekorējumu. Gatavojoties Oktobra 40. gadadiņai, šie trūkumi nekavējoties jānovērš.

F. Meldriņš

Specialista padomi

Zosu turēšana rudenī un ziemā

Mūsu republikā ir simtiem ezeru un upīšu, kur putni var atrast barību daudz augu un kukaiņu. Tāpēc mums ir ļoti labvēlīgi apstākļi ūdensputnu, jo sevišķi zosu audzēšanai.

Telpām, kurās tur zosis, jābūt sausām un gaišām, ar barības un ūdenstraukiem un ligzdām. Pirms sala iestāšanās putnu kūts un viss inventārs rūpīgi jātīra un jādezinficē.

Putnu produktivitāte ir lielā mērā atkarīga no vaislas putnu pareizas izraudzīšanas. Vaislai jāizraugās vislabāk attīstītās un visveselākās zosis, tādējādi, lai viens zostēviņš būtu uz 3—4 zosīm, bet ķīniešu šķirnei — uz 4—5 zosīm. Vaislas putnu izraudzīšana jāpabeidz ne vēlāk par novembra otro pusi, jo zosis mēdz turēties kopā noteiktās saimēs un jaunās grupās grūti iedzīvojas. Tāpēc putnu kūti tās jāizvieto pa grupām, 25—50 katrā, taču tā, lai katrai zosij būtu vismaz 1 kvadrātmētrs platības.

Zosu pastaigām ziemā pie putnu kūts jāierīko speciāli aploki. Tos parasti notīra no sniega un noklāj ar salmiem, uz kuriem zosis labprāt atpūšas.

Lai zosu grupas nesajuktu, bet zostēviņi nekauros savā starpā, nodalījumi kūtīs, kā arī aploki jānorobežo ar vismaz metru augstu drāšu pinumu.

Ligzdu skaitu kūtī nosaka ar aprēķinu, lai uz katrām

4—5 zosīm būtu viena ligzda, bet intensīvas dēšanas laikā — viena ligzda uz katrām divām zosīm. Ligzdas izklāj ar mīksti, tīriem un sausiem salmiem.

Ziemai iestājoties, putnu barojumam jābūt labam. Zosu dēšanas pieaugumu ļoti ietekmē laba barošana. Rudens un ziemas periodā katrai pieaugušai zosij diennaktī jānodod: 40 g pilnvērtīgu pārtikas atkritumu, 20 g dažādu lopbarības miltu maisījuma, 30 g kliju, 100—200 g siena miltu un tauriņziežu siena smalkumu, 300 g kartupeļu, 100 g saknaužu, 50 g skābarības, 2—10 g gliemežvāku vai krita, 4—5 g kaulu miltu, 2 g vāramās sāls.

Vislabākie graudi putnu barošanai ir auzas. Daja no graudiem ziemā noteikti jāizbaro izdiedzēti. Fermā zosis jābaro vismaz divas reizes diennaktī.

Zosis vēlams barot aplokos, atskaitot dienas, kad laiks ir sliktis vai salst. Kaut gan ziemā putni labprāt ēd sniegu, taču ne retāk kā reizi diennaktī tiem jānodod ūdens. Ļoti svarīgi ir zosis līdz vēlam rudenim ganīt rugainē.

Mēnesi pirms dēšanas sezonas sākuma zosu barības devām jābūt sevišķi bagātīgām. Šajā laikā katrai zosij jānodod 200 un vairāk gramu graudu diennaktī.

Zootehniķe A. Babkina
(LTA)

Vai jūs zināt, ka...

... kapitalieguldījumi bērnu dārzu celtniecībā 1957. gada pirmajā pusē, salīdzinot ar to pašu laika posmu pagājušajā gadā, mūsu republikā pieauguši vairāk nekā divas reizes.

... kapitalieguldījumi slimnīcu un polikliniku būvēšanā gada pirmajā pusē Latvijā pieauguši par 72 procentiem.

... Latvijas Valsts izdevniecība 1957. gada pirmajā pusē laidusi klajā grāmatas 3.425 tūkstošu eksemplāru kopmēriem, salīdzinot ar 3.013 tūkstošiem pagājušajā gada pirmajā pusē.

... Latvijas teritorijas garums virzienā no rietumiem uz austrumiem ir 442 kilometri, bet no ziemeļiem uz dienvidiem — 210 kilometru.

... mūsu republikā pašlaik ir 320 autobusu līniju. Pa tām katru mēnesi pārvadā vairāk nekā 5 miljonus pasažieru.

... Latvijas rūpniecības kopprodukcija tagad septiņkārt pārsniedz pirmskara līmeni.

iespaidus, dažreiz sen aizmirstus, bet kas atstājuši savas pēdas galvas smadzeņu garozā. Bieži tomēr atdzīvojas svaigas pēdas, ko atstājuši nesenie iespaidi. Tā radās arī franču vēsturnieka sapnis, pamatojoties uz juceklīgo nervu pēdu atbrīvošanas galvas smadzeņu garozā, kas bija atstātas no tā iespaida, kādu viņa radīja XVIII gadsimta beigu franču buržuāziskās revolūcijas notikumu studēšana.

Jau lielais seno laiku domātājs Aristotelis atzīmēja, ka bieži pat visvājākos, visnecīgākos uztraukumus pārdzīvo sapņos krasi pastiprinātā veidā. Patiesi, viegļu triecienu zinātnieks — vēsturnieks izjuta kā giljotīnas naža kritieni, kas viņam nocert galvu. Vējš viegli piekļāvē ar atvērtā loga rāmi, bet guļošais sapņo par atillerijas kanonādi. Cilvēks nejauši atsedz kāju, bet sapni tas redz, ka stāv ar kailām kājām sniegā.

Kādā senlaiku grāmatā pastāstīts šāds gadījums. Kāds nolēmis izjokot guļošo draugu un uzslucinājis viņa seju dažus ūdens pilienus. Draugs neatmodamies pagriezies gultā ar seju uz zemi un sācis izdarīt enerģiskas peldēšanas kustības. Atmodies viņš pa-

stāstījis, ka sapnī ieraudzījis sevi ūdenī un peldējies uz ledmāto krastu. Ūdens pilieni sapnī pārvērtušies lielā upē.

Vai tas notiek nejauši un ar ko izskaidrojama tāda savāda sapņu ipatnība? Lielā fiziologa I. P. Pavlova mācība, kas izskaidroja sapņu būtību, palīdzēja saprast arī to, kā norit sapnī. Noskaidrojās, ka sapnī pakļauti zināmai likumsakarībai.

Nervu pēdām miegā atbrīvojas, galvas smadzeņu garozā nonāk stāvoklī starp miegu un nomodu. I. P. Pavlovs pierādīja, ka tāda pārejas stadija, ko sauc par nepilnīgu bremzēšanu, galvas smadzeņu garozā ļoti stipri reaģē uz visvājāko kairinātāju iedarbību, bet uz stipriem kairinātājiem nav spējīga reaģēt vai arī reaģē uz tiem vāji. Tādu garozas stāvokli I. P. Pavlovs nosauca par paradoksālo fazi.

Tieši pamatojoties uz paradoksālās fazes likumu, vājie kairinājumi atspoguļojas sapņos krasi pastiprinātā, it kā palielinātā veidā. Gadās, piemēram, ka mēs pilnīgi neapzināties neskaids bazas vai cerības, kas saistītas ar mūsu dzīves apstākļiem. (Turpinājums sekos)

Par tiem, kuri neatzīst

sabiedriskos noteikumus

Kuldīgas kultūras nama šoferis Edgars Akmeplauks piedzērās un centās fiziski iespaidot savu sievu. Par to viņam piespriešanas 15 diennaktis aresta.

Visiem pazīstamais dzērājs Arvīds Lapiņš no Upes ielas № 1 par lamāšanas un nepaklausīšanu milicijas darbinieku aizrādījumiem jau otro reizi sodīts ar 15 „sutkām” pastrādāšanai milicijas uzraudzībā.

Finieru rūpnīcas „Vulkans” strādnieks Valdis Strautmanis: veikalā № 15 lamājas un aizskāra pārējos pilsoņus. Tautas tiesa viņam piesprieda 11 diennaktis aresta.

Atkal 15 diennaktis milicijā pavada pazīstamā dzērāja Lūcija Dekšņa, kura sabiedrībā derīgu darbu nestrādā, bet kļūst pa bufetēm un ubaigo alkoholiskos dzērienus. Tējnīcā Nr. 1 viņa nesen piedzērās līdz nepamai, sāka ālēties, lamāties un izsita tējnīcai logu.

Finieru rūpnīcas strādnieks Oskars Bērziņš ierējis alējās un nolamāja citus pilsoņus. Arī uz milicijas darbinieku aizrādījumiem viņš nepaklausīja. Tagad 12 diennaktis pavado aizrestotā telpā varēs pārdomāt kā turpmāk uzvesties.

Padomju saimniecības „Vārme” strādnieks Jānis Stāls, Ernesta dēls, necienīgi izturējās pret saviem darba biedriem, traucējot tiem strādāt. Viņam piespriešanas 10 dienas arests.

Teodors Vecpūsis, kurš dzīvo Sarkanarmijas ielā Nr. 11, mēģināja sevi „parādīt” darbīvē, dūzot kancelejas piederumus un lamājoties. Par to 13 diennaktis nākas pavādit apsardzībā.

A. Mazzariņš,
milicijas darbinieks

Redaktors A. Blūms

Šā gada 1. novembrī izbeidzas kolchoziem priekšpēdējais un pilsoņiem pēdējais obligātais likmētās apdrošināšanas maksājumu samaksas termiņš.

Pēc termiņa izbeigšanās parāda summa tiek piedzīta ar soda naudas pieskaitīšanu.

Pilsoņi, savlaicīgi nokārtojot obligātos likmētās apdrošināšanas maksājumus; maksājumus var nomaksāt Valsts darba krājās vai Valsts bankā un ciemā dzīvojošie pilsoņi — ciema padomēs.

Līdztekus obligātai likmētai apdrošināšanai papildus brīvprātīgā kārtā var apdrošināties kolchozi — mājiņus, lauksaimniecības produkciju un transporta līdzekļus, pilsoņi — māsaimniecības mantu, mājiņus un transporta līdzekļus.

Brīvprātīgā apdrošināšana nodrošina kolchoziem un pilsoņiem pilnīgāku zaudējumu atlīdzību mantas bojā ejas vai bojāgājušos stichiskos postījumus.

Brīvprātīgās apdrošināšanas līgumu noslēgšanai griežties pie Valsts apdrošināšanas inspektoriem un aģentiem.

Latvijas PSR Valsts apdrošināšanas pārvalde

SAPŅU LABORATORIJĀ

J. Volperts,

medicīnas zinātņu kandidāts

(1. turpinājums)

Galvas smadzeņu garoza ir it kā neskaitāmu nervu pēdu krātuve, ko atstājuši dažādi iespaidi, kas uzkrāti visas cilvēces dzīves laikā.

Katras tādas nervu pēdas var ilgāku laiku palikt nobremzēta, nedarbīgā stāvoklī. Bet, lūk, kaut kāda jauna kairinājuma iespaidā nervu pēdas atbrīvojas, kā saka, no bremzes, uzbudinas, un tad mūsu atmiņā uzpeld tie pagātnes iespaidi, kuri kādreiz atstāja šīs pēdas. Nomoda stāvoklī šīs nervu pēdu atbrīvošanas galvas smadzeņu garozā ir saistīta ar mūsu apziņojo dzīvi, ar domāšanu un tai ir vairāk vai mazāk organizēts un konsekvents raksturs. Miegā, kad visa garoza tiek nobremzēta, nervu pēdas atbrīvojas nekārtīgi un nepilnīgi. Un tad guļošā miegainajā apziņā rodas dažādi neskaids tēli, kas dažreiz nemaz nav saistīti cits ar citu. Tas tad arī ir sapnis.

Tā kā nervu pēdas miegā at-